

[...]

32.150/II/PN

[...]

Ter zitting van 26 oktober 2000 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht ingediend omwille van het feit dat het NMBS-station van Brussel-Centraal een Franstalig “Thalys”-biljet aflevert aan een Nederlandstalige particulier.

De klager wijst erop dat na aflevering van het ticket en betaling – overigens allemaal in correct Nederlands - vanwege de betrokken bediende het ticket inderdaad in het Frans bleek te zijn opgesteld. Zonder problemen werd hem een nieuw ticket bezorgd.

De Brusselse stations zijn plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Een reserveringsbiljet is een getuigschrift dat, overeenkomstig artikel 20, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), door een dergelijke dienst naar gelang van de wens van de particulier in het Nederlands of het Frans moet worden afgeleverd (advies van de VCT nr. 18.127 van 15 januari 1987).

Het gebruik van de talen in internationale dienst bij de Europese spoorwegmaatschappijen is geregeld door het COTIF-verdrag van 9 mei 1980, dat bij wet van 25 april 1983 (BS van 7 september 1983) werd goedgekeurd.

In België zijn de internationale vervoerbewijzen voorgedrukt in de drie landstalen, met voorrang voor het Nederlands, het Frans of het Duits, naar gelang van het gebied waarin die documenten ter beschikking van de gebruikers worden gesteld.

In de tweetalige gemeenten of de gemeenten met taalfaciliteiten is de taal die voorrang heeft, deze die door de klant wordt gekozen.

Een Nederlandstalig particulier moet aan het loket van een Brussels station, drietalig voorgedrukte documenten met voorrang voor het Nederlands ontvangen en de bijkomende vermeldingen moeten in het Nederlands zijn aangebracht.

De VCT stelt vast dat de klacht voorbijgestreefd is, gelet op het feit dat de klager onmiddellijk een in het Nederlands gesteld ticket heeft ontvangen.